

Den moderne IT-teknologi gør det muligt for traditionelle by-virksomheder inden for en række servicefag at slå sig ned i landdistrikterne. Når kommunikationen nu i vid udstrækning foregår elektronisk, er der i nogle erhverv bedre mulighed end tidligere for at overvinde barriere

er i form af geografisk afstande. Om en sådan virksomhed rent faktisk vil slå sig ned i et givet landdistrikt kan afhænge af en lang række faktorer såsom det fysiske miljø, service- og fritidstilbuddene m.m.

Det er en udfordring at udvikle nye og alternative erhvervsmuligheder i landdistrikterne, herunder at udnytte de muligheder den nye teknologi giver. Det er vigtigt, at rammerne for erhvervsudvikling udvides, således at det bliver lettere at etablere sig på landet. Endvidere vil initiativer rettet mod små og mellemstore virksomheder især gøre en forskel i landdistrikterne.

På kommuneniveau er der også forskel på erhvervsstrukturen. I landkommunerne er der væsentligt flere, som er beskæftiget inden for de primære erhverv, fremstillingsvirksomhed samt bygge- og anlægssektoren. Til gengæld er der betydeligt færre beskæftiget inden for serviceerhvervene. Den generelle udbygning af velfærdssamfundet har været medvirkende til, at mange er beskæftiget indenfor offentlige og private tjenesteydelser i alle kommunetyper.

3.4 Udviklingen i serviceudbuddet

I et landdistrikt vil den offentlige og private service nødvendigvis være mere spredt end i byområder. Men fraset dette efterspørges de of-

fentlige og kommunale serviceydelser i dag i vidt omfang på samme niveau i landdistrikter og bynære områder.

Det er således erfaringen fra de senere år, at der er sket en indsnævring af forskellen i det kommunale serviceniveau mellem land- og bykommuner, f.eks. målt ved nettodriftsudgifterne.

Med borgernes øgede ønsker til serviceydelser og kvaliteten deraf stilles der særlige krav til ikke mindst kommunernes tilrettelæggelse af serviceudbuddet. Honoreringen af disse ønsker kan være afgørende for, om familier eller andre vælger at bosætte sig i landkommunerne og i et landdistrikt.

Udfordringen for kommuner og amtskommuner med landdistrikter er, at tilvejebringe en offentlig service, som både lever op til borgernes ønsker om nærhed og kvalitet.

4. DE VÆSENTLIGE AKTØRER I LANDDISTRİKTSUDVIKLINGEN

Det er vigtigt for regeringen at understrege, at alle har et fælles ansvar for udvikling. Udviklingen i landdistrikterne skal ske på tværs af sektorområder og på tværs af forvaltningsniveauer. Endvidere skal lokalbefolkningen selv have mu-

lighed for at præge udviklingen. Det betyder, at lokalbefolkningen i betydelig grad også selv er ansvarlige for og kan medvirke til, at området er attraktivt for bosætning og erhverv i samspil med de offentlige myndigheder.

Civilsamfundet

Foreningslivet er en særlig ressource i landdistrikterne.

Foreningslivet bliver ofte fremhævet som en ressource i landdistrikterne. Mange indbyggere er involveret i foreningslivet og antallet af aktiviteter er typisk højt. Der ydes en stor frivillig indsats på mange forskellige områder. Særligt på sogneniveau er engagementet stort. Foreningerne udgør derfor et potentiale for udviklingen. Det er dog forholdsvis få foreninger, som er direkte involveret i udviklingsaktiviteter. Det dre-

jer sig bl.a. om sogne-, borger- og erhvervsforeninger. Langt de fleste foreninger beskæftiger sig med kulturelle og fritidsprægede aktiviteter. Disse foreninger er med til at skabe liv i området, og et aktivt foreningsliv kan være med at gøre området attraktivt f.eks. i forhold til bosætning.

Center for Forskning og Udvikling i Landdistrikterne har netop færdiggjort en undersøgelse